

51 mælt er í málinu, hvergi dvalið nógu lengi eftir 16 ára aldur, til þess að hann
 10. apríl. ynni sjer sveit. Lengst hafði hann dvalið í Saudaneshreppi, nefnilega frá því um fardaga 1883, svo að vantaði um mánaðartíma til þess að hann hefði dvalið full 10 ár þar í hreppi, er hann tjekk hinn umrædda styrk af sveitarsjóði vorið 1893. Vallahreppur hefir neitað greiða þessa upphæð af þeirri ástæðu, að það sje alls eigi sannað, að Baldvin hafi verið þurfandi sveitarstyrks vorið 1893, og yfir höfuð neitað því, að hin umrædda hjálp eða rádstöfun hafi verið nauðsynleg. Þjer hafid og, herra amtmaður, komizt að þeirri niðurstöðu, að hinn umkrafði styrkur geti eigi talizt lögmætur sveitarstyrkur af eptirgreindum ástæðum. Fyrst og fremst hafi kona Baldvins alls ekki beðið um neinn sveitarstyrk, því að, þótt hún biðji oddvita um aðstoð, þá sje ekki þar með sagt að hún hafi óskað að hann tæki borgun fyrir aðstoð sína af sveitarsjóði, heldur virðist miklu líkara til að konan hafi ætlazt til að borgun yrði greidd af eignum manns síns. Í öðru lagi hafi oddvitinn eigi látið neina skodun fram fara á eignum og ástæðum Baldvins, og það sje svo langt frá því að sönnur hafi verið færðar fyrir því, að Baldvin hafi þurft að fá styrk efnanna vegna, að það sje þvert á móti líklegt, að hann hafi þá átt nokkur efni. Í þriðja lagi sjeu engar sannanir færðar fyrir því, að upphæðir reikningsins sjeu rjettilega taldar sveitarstyrkur, þar sem þær sjeu að eins fólgnar í sendiferð til læknis og fyrirhöfn oddvita fyrir að útvega vökumenn, og virðist oddviti enga borgun geta fengið fyrir hana, þar sem eigi sjáist í hverju hún sje fólgin, en það sjáist ekki að ferð eptir lækni hafi eptir atvikum verið nauðsynleg. Hafid þjer því úrskurðað, að umræddar 20 kr. 91 e. sje eigi rjettilega talinn sveitarstyrkur og beri Vallahreppi því eigi skylda til að greiða Saudaneshreppi upphæð þessa.

Jeg verð nú að vera yður samdóma um að þóknun til oddvita fyrir fyrirhöfn hans verði hveinig sem fer að falla burtu; aptur á móti verður það að álitast rjett að læknir var sóttur, samkvæmt síðar framkomnu vottorði hlutað-eigandi læknis. En jeg verð þrátt fyrir það, að vera yður samdóma um það, að kostnaðurinn við læknisferðina, 17 kr. 91 e., verði eigi rjettilega talinn sveitarstyrkur, með því að nauðsynleg rannsókn á efnahag Baldvins hefir eigi fram farið áður en þessi upphæð var greidd úr sveitarsjóði, og það er því eigi sannað, að efnahagur hans hafi staðið svo, að hann hafi þurft sveitarstyrks. Því skal úrskurður yðar í þessu máli standa óraskaður.

Þetta er yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

52 *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu*
 22. apríl. **um kostnað við barnsfæðing ógiptrar konu.** — Í þóknanlegu brjefi, dagsettu 18. þ. m., hafid þjer, herra amtmaður, að gefnu tilefni frá sýslumanninum í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu beiðzt úrlausnar minnar um það, »hvort hreppsnefndir gætu eigi, þegar þær yrðu að kosta sængurlegu ógiftra kvenna, og barnsmóðurin dæji, heimtað að minsta kosti helming kostnaðarins af manni þeim, er stúlk-an kenndi föstrið eða barnið, eða þá af vistarsveit eða framfærslusveit hans, sam-

kvæmt því, sem fyrir er mælt um í lögum 24. janúar 1890, um meðgjöf með óskilgetnum börnum«. 52
22. apríl.

Hafið þjer jafnframt tekið það fram, að þjer verðið að álíta, að hreppur barnsmóðurinnar hafi eigi þann rjett, sem henni hefði borið samkvæmt 1. gr. nefndra laga, til þess að heimta endurgjald á hálfum barnsfararkostnaðinum annadhvort hjá barnsföðurnum eða vistarsveit hans eða framfærslusveit, því að í 4. gr. laganna sje sveitarstjórnnum og þeim, sem annast framfærslu og uppeldi barnsins eptir móðurina látna, aðeins veittur sá rjettur, sem ræðir um í 3. gr., og aðeins hafður fyrir augum rjetturinn til að heimta meðlagið með barninu. Barnsmóðurinni sje apturámóti í 1. gr. veittur rjettur til að fá helming barnsfararkostnaðarins endurgoldinn og henni neimilað að fá þetta endurgjald innheimt á þann hátt, sem segir fyrir um í 3. gr. Hreppsnefnd, sem hafi orðið að greiða kostnað við barnsfarir ógipts kvennmanns, sem framfærslurjett eigi í hreppnum, geti því eigi fengið neitt endurgoldið af þessum kostnaði hvorki hjá barnsföðurnum nje sveit hans.

Með því að jeg er samdóma áliti yðar um málefni þetta, verð jeg að vera þeirrar skoðunar, að framanritaðri fyrirspurn eigi að svara neitandi.

Þetta er yður hjermeð þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austuramtinu. 53
2. maí.
Samkvæmt tilögum yðar, herra amtmaður, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 21. marz þ. á., meðmælum sýslumannsins í Sudurmúlasýslu og beiðni hreppsnefndarar í Fáskrúðsfjarðarhreppi, vil jeg hjermeð samþykkja að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Kolfreyjustað að Búðum, þó með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um, að til verði hæfilegt hús til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður hjermeð þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans á Akureyri um lán handa kaupstaðnum. 54
3. maí.
Samkvæmt beiðni yðar, herra bæjartógeti, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 22. marz þ. á. fyrir hönd bæjarstjórnar Akureyrarkaupstaðar, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess að bæjarsjóður nefnds kaupstaðar taki alt að 6000 kr lán til þess að byggja barnaskólahús fyrir kaupstaðinn. Jafnframt vil jeg veita hið umrædda lán úr landssjóði, með þeim kjörum, að það ávaxtist með 4% árlega og endurborgist með jöfnum afborgunum á 25 árum frá lántökudegi að telja.

Þetta er yður þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar.